

Arrest

nr. 281 635 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Pogradec en bezit u de Albanese nationaliteit. Uw vader is overleden en uw moeder woont nog in uw ouderlijke woning in Pogradec. Uw broer trok vijf jaar geleden naar de Verenigde Staten waar hij nu als kok werkt.

Op 25 januari 2020 werd uw moeder in het stedelijk ziekenhuis geopereerd, maar deze operatie verliep niet zoals gepland. Hierdoor moest ze op 1 maart 2020 nogmaals een operatie ondergaan in een privaat ziekenhuis. Deze operatie kostte drieduizendvijfhonderd euro. Aangezien u dat geld niet had leende u vierduizend euro van X.M. (...). Door de coronapandemie had u de volgende periode geen inkomen en was u genooddaakt opnieuw geld te lenen bij X. (...) waardoor uw schuld opliep tot achtduizend euro. In juni 2020 trok u naar Griekenland om er te werken en zo uw schulden bij X. (...) af te betalen. Zodoende

kon u de schuldsom tot drieduizend euro terugbrengen. Na vier maanden in Griekenland te hebben gewerkt keerde u terug naar Albanië, maar u slaagde er niet in om een inkomen te genereren waardoor X. (...) u begon te bedreigen en soms gewelddadig was tegen u. In juni 2021 kon u nog één maand in Griekenland werken. Dit was echter onvoldoende om uw schulden terug te betalen en X. (...) stelde voor dat u voor hem in Italië zou werken.

Op 26 augustus 2021 reisde u naar Italië in de veronderstelling dat u er in een garage zou gaan werken. Enkele dagen na uw aankomst in Italië werd u door handlangers van X. (...) gevraagd om in de regio van Milaan drugs te dealen. Ze bedreigden u en u had geen slaapplek waardoor u instemde met dit werk. Op 3 maart 2022 werd u in Milaan aangehouden met cocaïne op zak. U werd aangeklaagd voor het dealen van drugs, maar kwam de volgende dag vrij onder de voorwaarde dat u bij een volgende overtreding een zware straf zou riskeren.

Op 7 maart 2022 keerde u vanuit Italië terug naar Albanië. X. (...) kwam vervolgens naar uw huis. Hij bedreigde u, sloeg u met de achterkant van een pistool en zei dat u geld van hem had gestolen, hem veel schade had toegebracht en problemen bezorgde voor zijn handlangers in Italië. Omwille van deze bedreigingen trachtte u een visum te bemachtigen voor het Verenigd Koninkrijk zodat u daar naar uw oom kon gaan. X. (...) dreigde ermee dat hij uw moeder iets zou aandoen als u zo naar het Verenigd Koninkrijk zou gaan. X. (...) wilde u wel naar het Verenigd Koninkrijk sturen, maar om voor hem daar in appartementen cannabis te gaan telen. Hij wilde u met behulp van een vals Bulgaars paspoort vanuit Griekenland naar Ierland laten vliegen om vervolgens het Verenigd Koninkrijk te bereiken. Hij vroeg u om met hem naar Bulgarije te gaan en omdat u geen andere uitweg zag, stemde u in met zijn plannen.

Op 28 maart 2022 reisde u vanuit Albanië naar Bulgarije samen met X. (...) en zijn echtgenote N.S. (...). X. (...) eiste dat u zesduizend euro mee naar Bulgarije zou nemen. U had het geld dat uw broer vanuit de Verenigde Staten naar uw moeder opstuurde hiervoor aangewend. U, X. (...) en N. (...) verbleven in een hotel in het Bulgaarse stadje Kyustendil. De avond van jullie aankomst sloeg X. (...) u en nam hij drieduizend euro van u. U mocht uw hotelkamer niet verlaten en bracht zo enkele dagen door in deze kamer. Uw psychologische toestand was niet goed en X. (...) besloot daarom dat jullie van hotel zouden wisselen. N. (...) verkreeg uiteindelijk uw vervalst Bulgaars paspoort en op 17 april 2022 keerde u met X. (...) en N. (...) terug naar Albanië. U keerde terug naar uw ouderlijk huis in Pogradec. U moest X. (...) achtduizend euro betalen voor het vervalste Bulgaars paspoort.

Op 20 april 2022 probeerde u samen met X. (...) en N. (...) de grens met Griekenland te over te steken met uw Albanese reisdocumenten terwijl u uw vals Bulgaars paspoort ergens verstopte in de wagen. U werd echter door de Albanese douane tegengehouden omdat u voordien de wet had overtreden doordat u langer dan negentig dagen in de Europese Unie had doorbracht. U, X. (...) en N. (...) keerden terug naar Pogradec. X. (...) sprak vervolgens met de neef van zijn vrouw, M.S. (...), en zij besloten dat u Albanië binnenkort via een andere manier zou verlaten om het Verenigd Koninkrijk te bereiken.

In de avond van 22 april 2022 vroeg X. (...) om hem duizend euro terug te betalen. U had niet zoveel geld op dat moment en besloot tweehonderd euro van een vriend te lenen en zelf nog eens tweehonderd euro bij te leggen zodat u vierhonderd euro aan X. (...) kon geven. X. (...) verbleef in een hotel in Pogradec toen u hem het geld bracht. Hij was echter ontevreden over de som. X. (...) sloeg u en bedreigde u met de dood als u nog eens een kleine fout zou maken. Enkele mensen aan het hotel en de bewaker zagen de vechtpartij en kwamen tussen, waarna u weer huiswaarts ging. Diezelfde avond vroeg u hulp aan uw oom K. (...), maar die kon u niet helpen. Daar u geen uitweg meer zag besloot u Albanië definitief te verlaten.

Op 23 april 2022 verliet u voor het laatst Albanië en reisde per bus vanuit Tirana naar Luik. Na twee of drie dagen reisde u door naar Brussel waar u op 2 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Albanië vreest u X.M. (...) en zijn handlangers, bij wie u nu een totale schuld heeft van elfduizend euro.

U kreeg na uw definitief vertrek uit Albanië nog vele telefonische berichten van X. (...) waarin hij u bedreigde en zei dat hij bij u thuis zou langskomen. Sinds u in Brussel arriveerde heeft u hem geblokkeerd op sociale media maar hij stuurde u nog sms'en via andere personen.

In juni 2022 diende u via een vriend een klacht in bij het politiecommissariaat van Pogradec. U stuurde uw vriend foto's door van de personen die u vreest. De politieagenten vertelden dat ze zich zouden bezighouden met deze zaak en ze gingen bij uw moeder langs. Ze zeiden tegen uw moeder dat ze hen moest bellen bij problemen.

De dag na uw aanklacht zijn de zus en schoonbroer van X. (...) bij uw oom Xh. (...) in Albanië langsgesproken om te zeggen dat u uw klacht moest intrekken of dat het anders niet goed zou eindigen. Sinds dat u de klacht liet indienen door uw vriend bent u door X. (...) telefonisch met rust gelaten. Op 15 en 17 juni 2022 diende u tweemaal een klacht in tegen X. (...) bij de politie via een online platform.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort (d.d. 11/03/2022), uw originele identiteitskaart (d.d. 24/03/2016) en uw origineel rijbewijs (d.d. 01/08/2019). Daarnaast legde u van volgende documenten de kopieën neer: twee geldoverschrijvingen via Western Union; informatie over twee vluchten; drie afdrucken

van foto's op sociale media van uw bedreigers; de identiteitskaart van N.S. (...), uw vals Bulgaars paspoort; afdrukken van berichten tussen u en uw bedreigers; en twee digitale klachten bij de Albanese politie (d.d. 15/06/2022 en 17/06/2022).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u X.M. (...) en zijn handlangers (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 19/07/2022, hierna CGVS, p.11-13).

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst moet worden aangestipt dat de door u aangehaalde problemen louter van interpersoonlijke aard zijn waardoor zij niet ressorteren onder de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Aldus komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Verder dient te worden onderzocht of uw vermeende problemen in Albanië dermate zwaarwichtig zijn dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw houding roept evenwel ernstige vraagtekens op bij de zwaarwichtigheid van uw problemen.

U zette immers zeer beperkte stappen om uw vermeende problemen op te lossen. Hoewel uw problemen reeds dateren van 2020 en 2021 toen u meermaals werd bedreigd en gewelddadig behandeld door X.M. (...), heeft u in Albanië nooit een beroep gedaan op de daar aanwezige beschermingsmogelijkheden (op een organisatie of gespecialiseerd persoon, en heeft u in Albanië steeds in uw eigen huis verbleven ondanks dat u bijvoorbeeld familieleden in Durrës heeft (CGVS p.5,8-14). Pas na uw aankomst in België in juni 2022 zou u via een vriend éénmalig een klacht hebben ingediend bij de politie in Albanië, al staat u dit op geen enkele wijze, en heeft u de politie via e-mail gecontacteerd (CGVS p.11,14). Ondanks uw contact met het thuisfront weet u overigens niet met wie uw vriend bij de politie sprak, evenmin of er een officiële klacht werd geregistreerd, noch wat de reden daartoe was, hetgeen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis sterk ondermijnt (CGVS p.8,11,13-14). Gevraagd waarom u niet eerder een beroep deed op de autoriteiten stelt u dat u alleen was in Albanië en dat u X. (...) in Albanië vreest omdat hij er nog een broer en kennissen heeft (CGVS p.12). U stelt tevens dat u geen vertrouwen heeft in de Albanese autoriteiten omdat u in 2018 onvoldoende geholpen werd na een vechtpartij (CGVS, p. 15). Deze redeneringen kunnen uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat u omwille van de - naar uw aanvoelen – ontoereikende hulp na een vechtpartij enkele jaren geleden op geen enkel moment de hulp zou hebben aangevraagd van de autoriteiten wanneer u met veel ernstigere feiten werd geconfronteerd, kan dan ook niet overtuigen. Verder valt op dat u tijdens uw menige en langdurige verblijven in het buitenland zoals in Griekenland, Bulgarije en Italië ook nooit stappen heeft gezet om uw problemen er aan te kaarten of er een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dat u vanuit het buitenland steeds terugkeerde naar Albanië (CGVS p.3,5-6,8-10). Deze houding kan onmogelijk in overeenstemming gebracht worden met of getuigt niet van het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Ten slotte is het ook opvallend dat u, ondanks het feit dat X. (...) uitdrukkelijk uw zieke moeder bedreigde toen u in maart 2022 uit Italië terugkeerde, er geen graten in ziet om uw moeder geheel alleen in jullie woning te laten verblijven (CGVS p.5,10). Nochtans dacht u eerder ook aan haar lot toen u nog in Albanië verbleef (CGVS p.10). Wanneer u met het voorgaande geconfronteerd wordt, antwoordt u dat uw moeder tot ongeveer een maand geleden bij haar broer in Durrës verbleef en dat ze sindsdien terug in jullie huis in Pogradec woont (CGVS p.13). Volgens u kon ze niet langer bij haar broer blijven omdat

iedereen zijn eigen familie en problemen heeft (CGVS p.13). U heeft haar ook niet in veiligheid ondergebracht of mee naar België genomen omdat ze schrik heeft, hartpatiënt is, en ze eind dit jaar toch naar uw broer in de Verenigde Staten zal gaan (CGVS p.13). Dat uw moeder en u het opportuun achten om nog tot eind dit jaar te wachten voor haar vertrek naar het buitenland en dat u intussen zeer beperkte inspanningen levert om uw problemen op te lossen doet sterk afbreuk aan de zwaarwichtigheid en actualiteit van deze vermeende problemen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u op 16 mei 2022 overigens nog dat uw moeder in Pogradec verbleef (Verklaring DVZ d.d. 16/05/2022 vraag 13A). Uit de bovenstaande vaststellingen volgt dan ook dat uw gedrag onmogelijk in overeenstemming te brengen is met een zwaarwichtig probleem waardoor u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat er ook van zij, gelet op de actuele informatie inzake het optreden van de Albanese autoriteiten heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u vernoemde interpersoonlijke problemen met X. (...) geen beroep kan doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. U bevestigt dat u bescherming zou kunnen aanvragen bij de autoriteiten, waarvan u aangeeft nooit problemen mee te hebben gekend (CGVS, p. 3) en stelt dat de politie naar aanleiding van uw klacht een bezoek bracht aan uw moeder en haar vertelde dat ze hen moest contacteren bij problemen (CGVS p.13). U beweert dat u niet beschermd zal worden omdat de politie corrupt is en u over onvoldoende geld beschikt (CGVS p.3,15). De politie zal niets ondernemen aangezien ze geld zullen ontvangen van de tegenpartij, zo zegt u (CGVS p.15). Wie dan zulk geld concreet zal ontvangen, kan u niet aangeven (CGVS p.15). U houdt het slechts op de hoogst geplaatsten die dat geld krijgen zonder deze blote beweringen op enerlei wijze te staven (CGVS p.15). U kan evenmin voorbeelden aanhalen waaruit blijkt dat uw vervolger de autoriteiten in Albanië ooit in zijn voordeel heeft kunnen aanwenden (CGVS p.16) waardoor uw verklaringen allerminst volstaan om aannemelijk te maken dat u geen hulp zou kunnen krijgen van de in Albanië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U stelde dat u in het geval van corruptie nergens een klacht kan indienen, dat er geen plaats is waar u rechtvaardigheid kan vinden en u vraagt zich af bij welke instelling u dan een klacht moet indienen (CGVS p.16). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal

ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, en uw rijbewijs tonen uw identiteit, nationaliteit, reisweg en rijvaardigheid aan, maar hebben geen verdere bewijskracht inzake uw asielmotieven. De bewijzen van geldoverschrijvingen, de vluchtinformatie, de drie foto's van uw bedreigers, de identiteitskaart van N.S. (...), uw vals Bulgaars paspoort en de afdrucken van de berichten tonen louter de identiteit van uw vermeende vervolgers aan, en uw activiteiten en conversaties met hen. Wat betreft de berichten kan onmogelijk worden nagegaan van wie deze afschriften werkelijk afkomstig zijn of in welke omstandigheden zij opgesteld werden. Hun bewijswaarde is dan ook bijzonder relatief en zij beïnvloeden bovenstaande vaststellingen omtrent uw houding en uw mogelijkheid tot het verkrijgen van bescherming van uw nationale autoriteiten hoe dan ook op geen enkele wijze. Dat u op 15 en 17 juni 2022 twee digitale klachten indiende bij de Albanese politie wordt niet betwijfeld. Deze stukken, louter gebaseerd op uw eigen verklaringen, zijn echter niet in staat om bovenstaande constatering in een ander daglicht te stellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, schending van de materiële motiveringsplicht)".

Verzoeker stelt *prima facie* een nood aan internationale bescherming te hebben in de zin van het Verdrag van Genève. Hij meent "op basis van de objectieve beschikbare informatie en de coherente verklaringen van verzoekende partij dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel".

Verzoeker geeft een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Zo de Raad hem zou volgen in zijn relaas, vraagt verzoeker om rekening te houden met artikel 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Het CGVS spreekt het vermoeden, voortvloeiend uit dit artikel, niet draagkrachtig tegen. *“Bovendien toont verweerder niet aan dat verzoekende partij, in geval van een terugkeer naar Albanië geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen, misbruiken en vervolgingen.”*

Verzoeker gaat vervolgens in op de motivering inzake het ontbreken van bijzondere procedurele noden in zijner hoofde. Hij betoogt in dit kader:

“Dit is geen beoordeling van het relaas van verzoekende partij, noch van zijn specifieke situatie.

Dat de vaststelling van verwerende partij mbt de speciale noden op geen enkel concreet element gebaseerd zijn.

Dat verzoeker nochtans uiteengezet had dat hij wel degelijk in een psychologisch moeilijke situatie zat.

(...)

Dat verwerende partij niet de minste afweging maakt van dit gegeven, zelfs niet verder vraagt naar de problemen.

Dat verwerende partij evenmin rekening houdt dat verzoeker vrij jong is en er alleen voor stond.

Dat deze elementen de CGVS wel degelijk tot voorzichtigheid en tot een andere benadering van het dossier hadden moeten doen besluiten.”

Inzake de door hem aangevoerde problemen, zijn gedragingen en de mogelijkheden tot bescherming, doet verzoeker gelden:

“Overwegende dat de CGVS absoluut niet motiveert waarom de problemen van verzoeker van louter “interpersoonlijke aard” zouden zijn.

Dat de CGVS ten andere meteen en impliciet toegeeft dat het probleem van verzoeker er één is van gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten.

Overwegende dat de verwerende partij meent dat verzoekers vrees niet geloofwaardig is omdat hij een aantal keren terugkeerde naar Albanië.

Dat de verwerende partij echter uit het oog verliest dat verzoeker geen keuze had.

Dat hij immers in handen gevallen was van X. (...) en diens (drugs)bende, die vertakkingen kent ook in West Europa, omdat hij een initiële schuld niet kon terugbetalen.

Dat verzoeker bovendien de mogelijkheden diende te hebben om elders te verblijven.

Dat de CGVS eveneens uit het oog verliest dat de moeder van verzoeker ernstig ziek was, dat de vader van verzoeker overleden is en dat zijn broer sedert jaren in de VS verblijft. Dat hij zich dan ook verantwoordelijk voelde voor zijn mama.

Dat verzoeker bovendien de laatste keer dat hij terugkeerde slechts een paar dagen in Albanië bleef.

(...)

Dat verzoeker er eveneens melding van maakte dat hij psychologisch niet goed was, wat vanzelfsprekend eveneens een invloed heeft op zijn weerbaarheid.

(...)

Dat verzoeker, die in handen gevallen was van de drugsbende geen andere uitweg zag dan te vertrekken

(...)

Dat het aan de CGVS om een individueel onderzoek te doen, rekening houdend eveneens met de persoonlijke omstandigheden.

Overwegende dat het in die omstandigheden onterecht is dat aan verzoeker verweten wordt niet zelf in Albanië klacht neergelegd te hebben en bescherming gevraagd te hebben vanwege de autoriteiten.

Dat de CGVS zich ertoe beperkt te stellen :

(...)

Dat enerzijds verzoeker angst had de situatie nog erger te maken, gelet op de banden tussen de maffia en de politie.

Dat verzoeker ten andere vertelde dat de politie niets effectief deed.

(...)

Dat verzoeker meent dat deze banden bewezen zijn, nu één dag nadat hij via een derde klacht neerlegde, zijn familie al bedreigd werd, om hem de klacht te laten intrekken.

(...)

Dat anderzijds verzoeker ook meent dat de politie niet efficiënt optreedt en hem dan ook geen effectieve bescherming kan verlenen.

Dat verzoeker dit eerder ondervond, nu hij niet geholpen werd, nadat hij slachtoffer werd van een vechtpartij.

(...)

Dat verzoeker eveneens de problemen met de corruptie aanvoerde :

(...)

Verzoekende partij meent dat de CGVS niet realistisch is. Het is evident niet omdat de Albanese autoriteiten maatregelen nemen, professioneler proberen te werken dat dit ook zo is, wel integendeel. Uit recente analyses blijkt dat er nog veel te doen valt vooraleer zij die naam werkelijk waardig is.

Dat verzoekende partij ten andere na zijn vertrek wel degelijk klacht liet neerleggen door een vriend.

(...)

Dat hij ook zelf de politie per email contacteerde.

Dat het feit dat hij daarvan geen bewijs heeft, dit niet onderuit haalt.

Dat verzoeker in dat verband eensluidende verklaring aflegde.

(...)

Dat het ook onterecht is dat de CGVS aan verzoeker verwijt onvoldoende inlichtingen te hebben in verband met deze klacht neergelegd door een vriend. Dat indien het juist is dat verzoeker de naam van de agent niet nominatim kent, dit verwijt onterecht is. Dat de naam van de agent er immers niet toe doet. Dat verzoeker zich bovendien wél informeerde naar de resultaten van deze klacht.

Dat bovendien verzoeker aanbod tijdens het verhoor de realiteit van de door hem neergelegde klacht aan te tonen, dat de PO daar echter geen interesse in had.

Dat het in die omstandigheden niet opgaat verzoeker te verwijten dat hij geen bewijs had van de klacht die hij via het platform neerlegde.

(...)

Dat verzoeker wel degelijk uitlegde hoe hij klacht neerlegde, ook omdat hij bezorgd was over zijn moeder.

(...)

Bovendien is het niet omdat de politie niet gehouden is tot een resultaatsverbintenis dat verzoekende partij dan maar risico moet lopen. In de mate dat de bescherming tegen de problemen niet efficiënt is, niet efficiënt kan zijn (wat de CGVS impliciet erkent, nu zij meent dat de politie geen resultaat kan verzekeren) dan is verwijdering de enige oplossing.

Dat uit bovenstaande blijkt dat verzoeker wel degelijk gepoogd heeft bescherming te bekomen van zijn autoriteiten. Dat ondanks het feit dat de dader van de feiten waarvan hij slachtoffer werd bekend is, de politie niets onderneemt.

Dat het feit dat verzoeker niet verder ging hem niet ten kwade kan geduid worden, nu niet aangetoond is dat dit effectief enige verandering in zijn situatie zou hebben kunnen teweegbrengen.

Dat verzoeker ten andere opmerkt dat de algemene informatie waarnaar verwerende partij verwijst en met name haar COI dateert van 15 juni 2020, hetzij méér dan 2 jaar geleden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Dat daar waar in deze COI-focus vastgesteld wordt dat de politie en de autoriteiten pogen professioneler te werken, de CGVS daarvan 2 jaar later niet de minste evaluatie maakt.

Dat verzoeker meent dat er niets veranderd is, integendeel, de economische en gezondheids crisis hebben de zaken scherper gesteld.

Dat de CGVS ten andere toegeeft dat er blijkens het verslag anno 2020 nog steeds hervormingen nodig zijn, doch dat deze hervormingen niet onderzocht worden.

Dat verzoeker er de aandacht op wil trekken dat het onderzoek van de "onafhankelijke kwalificatiecommissie" dateert van 2019. Dat hetzelfde geldt voor de doorlichting van het OM.

Dat verzoeker bovendien wil opmerken dat zijn problematiek niet als "high level case" kan aanzien worden.

Dat verzoeker slachtoffer is van kleine criminaliteit, van woekerintresten, afpersing en bedreigingen, dat verzoeker niet "high profile" is, zodanig dat de oprichting van de "Special Prosecution Office" voor hem niet dienstig is.

Dat voorzover de bende die verzoeker viseert onder de "Organised Crime" zou vallen, opnieuw vastgesteld moet worden dat de CGVS niet nakijkt wat er in concreto gebeurde na de oprichting van dit orgaan.

Dat verzoeker dan ook meent dat de CGVS onzorgvuldig tewerk gaat door voor wat betreft zijn beschermingsmogelijkheden zich te gaan baseren op verouderde informatie.

Dat de analyse van de CGVS van juni 2020 ten andere door andere rapporten tegengesproken wordt en dit reeds sedert augustus 2020 ! Corruption in Albania | Albania Corruption Report & Profile (ganintegrity.com)

Dat het "optimisme" van de CGVS niet gewettigd is, nu blijkt dat sedert 2019 het corruptieniveau na een lichte daling in 2020, in 2021 opnieuw omhoog gaat en opnieuw het niveau bereikt van 2019 en het hoogste niveau sedert 2014 ! Cfr. Extent of public corruption in Albania (worlddata.info)

Dat volgens een laatste verslag de situatie nog verergerde sedert 2021 ! cfr. Albania's corruption worsened in 2021, finds report - Euronews Albania

Dat dit cijfer ook bevestigd wordt door Albania Corruption Rank - 2022 Data - 2023 Forecast - 1999-2021 Historical - Chart (tradingeconomics.com) dat stelt dat Albanië thans van plaats 104 naar 110 in de lijst van minst corrupte landen steeg.

Dat verzoeker bovendien niet over de nodige financiële middelen beschikte om hoger op te gaan en beroep te doen op de "hogere autoriteiten".

(...)

In de mate dat de vrees gewettigd is, dat het risico bestaat, dient er bescherming verleend te worden.

Overwegende dat verzoeker meent dat het eveneens ten onrechte is dat de CGVS hem verwijt dat hij terugkeerde naar de eigen woning en dat ook zijn moeder daar nog verblijft.

Dat dit volgens de CGVS een teken zou zijn dat de dreiging niet ernstig, minstens niet actueel zou zijn.

Overwegende dat wat betreft het intern vestigingsalternatief, dit vanzelfsprekend reëel dient te zijn.

Dat verzoeker reeds omwille van financiële moeilijkheden geen andere uitweg zag dan zich onder dwang op het criminele pad te begeven, dat de broer van verzoekers moeder (zijn oom dus) hen niet blijvend kon opvangen.

Dat verzoeker zelf ook geen andere mogelijkheden had.

Dat de mogelijkheden om effectief in een andere stad in zijn levensonderhoud te voorzien door verzoeker betwist werden en door de CGVS niet ernstig onderzocht werden

Dat verzoeker integendeel verschillende pogingen ondernam ook in het buitenland.

Dat hij hulp zocht bij zijn familieleden, die hem echter niet konden of wilden helpen :

(...)

Overwegende dat hetzelfde geldt voor de moeder van verzoeker, die inderdaad naar Podgarec terugkeerde ondanks de dreigingen.

Dat verzoeker weet dat haar broer niet langer voor haar kon zorgen, dat zijn broer de nodige stappen dient te ondernemen om zijn moeder naar de VS te laten komen, waar hij woont. Dat de CGVS eveneens uit het oog verliest dat de moeder van verzoeker ernstig ziek is, hartproblemen heeft. Dat reizen naar het buitenland niet zo eenvoudig zijn.

(...)

Dat deze uitleg valabel is en dat het verblijf van de moeder van verzoeker in zijn ouderlijk huis – ondanks de dreigingen – niets van de ernst van de dreiging lastens verzoeker afdoen.

Dat de appreciatie van de CGVS dan ook manifest onredelijk is.

Verzoekende partij meent dat ook dat het onterecht is dat de CGVS meent dat zij zich kunnen beroepen op bescherming van zijn lokale overheden of over een intern vluchtalternatief zou beschikken.

Dat haar vrees dan ook terecht is.

Dat het dan ook onterecht is dat de verwerende partij tot volgend besluit komt :

(...)

Overwegende dat verzoeker integendeel meent dat de documenten die hij neerlegt zijn relaas op verschillende punten ondersteunen.

Dat dit relaas an sich niet op de waarachtigheid betwist wordt, dat geen tegenstrijdigheden vastgesteld worden.

Dat de CGVS essentieel motiveert op de ernst van de dreiging en de aanwezigheid van nationale beschermingsmogelijkheden op grond van overjarige en gedateerde informatie.

Dat de documenten dan ook wél weerhouden dienden te worden."

Verzoeker concludeert:

"Verzoekende partij meent dan ook dat zij terecht aanspraak maakt op bescherming vanwege de Belgische overheden.

Dat zij ondergeschikt meent dat haar minstens de subsidiaire bescherming status dient toegekend te worden. Inderdaad indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoekende partij – quod non – dan hoeft haar de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) en/of c) van de vreemdelingenwet."

Verzoeker geeft daarbij enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake (de toepassing van) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van het EVRM en geeft aan:

"Het CGVS moet dus nagaan of het terugkeren van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status, een risico doet lopen of niet tot een schending van één of meer van zijn fundamentele rechten.

In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst, dan moet er haar een bescherming toegekend worden.

Dat er dan ook aanleiding is verzoekende partij minstens subsidiaire bescherming toe te kennen."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde, de bestreden beslissing teniet te doen, minstens hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij toe te kennen,

In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoekende partij toe te kennen,

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 3-6).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het huidige beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van psychische problemen en/of het feit dat *"verzoeker vrij jong is*

en er alleen voor stond” niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige, aan zijn specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Hoewel verzoeker bij het CGVS op algemene wijze gewag maakte van een slechte psychologische toestand, slaapproblemen, het gegeven dat hij gestresseerd was en het feit dat zijn gezondheid de laatste tijd niet goed was, bracht en brengt verzoeker ter staving van dit alles namelijk vooreerst niet het minste begin van bewijs bij. Hij legt geen medisch attest neer waaruit het bestaan van enige psychische en/of fysieke kwaal in zijner hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan dat hij zou kampen met medische problemen; laat staan dat hij zou aantonen dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om een procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij zou kampen met psychologische en/of fysieke problemen, dat hij nog vrij jong en alleenstaand is, dat hiermee rekening moest en moet worden gehouden en dat dit moest en moet leiden tot voorzichtigheid en tot *“een andere benadering van het dossier”*. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze vermeende problemen en elementen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud, gedurende hetwelk verzoeker werd bijgestaan door zijn advocaat, blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Evenmin haalden zij aan dat van verzoeker, al dan niet ten gevolge van de voormelde elementen, niet mocht worden verwacht dat hij gedegen verklaringen zou afleggen gedurende de verschillende onderhouden in het kader van zijn procedure internationale bescherming. Uit de inhoud van voormelde stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker, al dan niet ten gevolge van psychologische en/of fysieke problemen, zijn leeftijd en/of het gegeven dat hij er alleen voor stond niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die

voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van een zekere X. en diens handlangers.

Dient vooreerst echter te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van X. ernstig worden ondermijnd doordat zich een veelheid aan frappante en cruciale omissies voordoet in verzoekers verklaringen in de vragenlijst. Hoewel verzoeker bij het CGVS gewag maakte van een hele rist aan ernstige problemen en voorgaanden zowel binnen Albanië als daarbuiten, maakte hij daarvan bij de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst niet de minste melding. Zo vermeldde hij er niet dat hij reeds sedert 2020 en omwille van een lening die hij bij deze persoon afsloot om de operatie van zijn moeder te kunnen betalen schulden zou hebben gehad bij en problemen zou hebben gekend met X., dat hij meermaals naar Griekenland zou zijn gegaan in een poging deze schulden af te lossen, dat hij sedertdien voortdurend werd lastiggevallen, ernstig werd bedreigd en met geweld zou zijn aangepakt in Albanië, dat hij door X. werd gevraagd naar Italië te gaan en aldaar door diens handlangers werd gedwongen om maandenlang drugs te dealen met een arrestatie tot gevolg, dat hij na terugkeer uit Italië opnieuw werd bedreigd en geslagen met een pistool, dat hij nadien met X., op diens vraag en tegen betaling van een grote som geld, naar Bulgarije zou zijn gegaan, dat hij daar andermaal werd mishandeld en bestolen door X., dat hij vervolgens nogmaals terugkeerde naar Albanië en een grote som geld diende te betalen aan X. voor zijn vals Bulgaars paspoort, dat hij na vergeefs te hebben getracht het land te verlaten nogmaals een grote som geld aan X. moest betalen en dat hij zulks maar gedeeltelijk deed en daarom nogmaals werd bedreigd met de dood en belaagd alvorens hij zijn land definitief verliet in april 2022. Verzoeker haalde in de vragenlijst slechts aan dat hij bij een terugkeer de smokkelaars (waaronder X.) zou vrezen die hem naar België brachten. Deze vrees schraagde hij enkel op het gegeven dat zij in de gevangenis zouden belanden voor paspoort- en geldvervalsing als hij tegen hen aangifte zou doen en dat hij telefonisch onder druk werd gezet omdat hij hen nog geld moest (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.4. en 3.5.). Zelfs wanneer aan verzoeker bij de DVZ expliciet gevraagd naar de redenen waarom hij Albanië had verlaten, maakte hij van de veelheid aan voormelde, ernstige feiten en gebeurtenissen daarenboven niet de minste melding doch gaf hij eenvoudigweg aan: *“Ik ben vertrokken voor een beter leven” (ibid., nr.3.5.).* Ook wanneer hem gevraagd werd of hij ooit gearresteerd was geweest ontkende hij zulks verder uitdrukkelijk in de vragenlijst (*ibid.*, nr.3.1.). Verzoeker ontkende bovendien expliciet dat hij, benevens de door hem in de vragenlijst aangehaalde problemen, nog andere problemen zou hebben gekend, en dit zowel met zijn autoriteiten, met zijn medeburgers als problemen van algemene aard (*ibid.*, nr.3.7.). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een veelheid aan dermate essentiële en frappante elementen als de hoger aangehaalde, ernstige gebeurtenissen hierin allemaal niet zou hebben vermeld indien zijn verklaarde asielrelaas strookte met de werkelijkheid. Dat verzoeker al deze gebeurtenissen hierin onvermeld liet, laat dan ook niet toe nog enig geloof te hechten aan zijn beweerde asielrelaas.

De voormelde vaststellingen klemmen nog des te meer nu verzoeker in zijn verklaring bij de DVZ, wanneer hij werd ondervraagd over zijn opeenvolgende verblijfplaatsen, eenduidig aangaf dat hij altijd verbleef in Verdove in Pogradec, en dit van zijn geboorte tot aan zijn vertrek op 23 april 2022 (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Dat verzoeker ook in dit kader niet vermeldde dat hij meermaals en gedurende lange periodes in het buitenland zou hebben vertoefd, en dit door toedoen van X. en diens handlangers, doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

In lijn van het voorgaande, dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over de geldsom(men) die hij nog verschuldigd zou zijn aan X. Bij het CGVS maakte verzoeker gewag van een veelheid aan bedragen en geldsommen. Zo gaf hij er aan dat zijn initiële schuld bij X. 8000 euro was, dat hij hiervan al snel een deel afbetaalde en dat hij daarna nog 3000 euro schulden had (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9). Ten gevolge van de gebeurtenissen in Italië zou X. hem nadien hebben beschuldigd van het stelen van geld en het zorgen voor veel problemen. Ook later zou verzoeker bovendien nog meermaals grote sommen geld aan X. hebben moeten betalen, zou hij zulks ook hebben gedaan maar zouden zijn schulden desalniettemin weer gevoelig zijn opgelopen. Zo zou hij 6000 euro hebben moeten betalen aan X. om naar Bulgarije te gaan (*ibid.*, p.10). Nadien moest hij X. daarenboven 8000 euro betalen voor zijn vervalst Bulgaars paspoort (*ibid.*, p.7). Even later, op 22 april 2022, zou X. hem nogmaals hebben gevraagd om 1000 euro. Verzoeker zou geld geleend hebben bij een vriend en 400 euro daarvan hebben betaald (*ibid.*, p.10). Wanneer aan verzoeker even verder werd gevraagd hoeveel hij X. in totaal nog moest betalen, verklaarde hij dat hij aan deze persoon nog 11000 euro verschuldigd was. Nogmaals gevraagd of hij deze persoon nog 11000 euro moest betalen, bevestigde hij zulks andermaal eenduidig (*ibid.*, p.11). Dit alles is manifest in strijd met verzoekers verklaringen in de vragenlijst. Bij de DVZ verklaarde verzoeker bij het invullen van de vragenlijst immers dat hij zijn schuldeiser(s) reeds 8000 euro had betaald en dat hij nog maar 3000 euro schuldig was (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zowel het totale bedrag dat hij aan zijn schuldeiser(s) schuldig was, de som die hij reeds had betaald als het deel van de schuld dat hij nog zou dienen te betalen, doet op fundamentele wijze verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

De geloofwaardigheid van het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas wordt nog verder ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen doorheen de jaren waarin de voormelde, nochtans ernstige gebeurtenissen en problemen zouden hebben plaatsgevonden. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Verder valt op dat u tijdens uw menige en langdurige verblijven in het buitenland zoals in Griekenland, Bulgarije en Italië ook nooit stappen heeft gezet om uw problemen er aan te kaarten of er een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dat u vanuit het buitenland steeds terugkeerde naar Albanië (CGVS p.3,5-6,8-10). Deze houding kan onmogelijk in overeenstemming gebracht worden met of getuigt niet van het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij indertijd *“psychologisch niet goed was”*, betreft, zoals ook reeds hoger werd opgemerkt, namelijk een blote bewering die door verzoeker op generlei wijze wordt gestaafd of onderbouwd. Hoe dan ook kon, ook en net indien hij het psychologisch lastig had, worden verwacht dat hij, zo de aangevoerde problemen en vrees zouden stoken met de werkelijkheid, reeds veel eerder een poging zou hebben ondernomen teneinde bescherming te verkrijgen in Europa. Verzoeker had daartoe namelijk meermaals en ruimschoots de kans bij zijn herhaalde en langdurige verblijven in onder meer Griekenland en Italië. Dat de bende van X. ook in deze landen vertakkingen kende, doet aan deze vaststelling geenszins afbreuk. Vooreerst betreft ook dit een loutere, blote bewering. Verzoeker toont bovendien niet aan dat of waarom hij tegen deze persoon en diens bende, zo deze al aanwezig was in de betreffende landen, geen bescherming had kunnen verkrijgen en genieten in de voormelde lidstaten van de EU. Dat verzoeker ervoor koos om veelvuldig en vrijwillig terug te keren naar Albanië, is niet verenigbaar met de door hem aangevoerde feiten, problemen en vrees. Gelet op de ernst van deze feiten, problemen en vrees, kan bovendien worden aangenomen dat de overweging dat hij zich verantwoordelijk voelde voor zijn moeder niet zou opwegen tegen zijn zelfverklaarde vrees voor zijn leven en nood aan internationale bescherming. Dit geldt nog des te meer nu hij er uiteindelijk hoe dan ook voor opteerde om zijn moeder achter te laten in Albanië.

Dat verzoekers moeder in Albanië bleef, vormt bovendien andermaal een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde feiten en problemen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten slotte is het ook opvallend dat u, ondanks het feit dat X. (...) uitdrukkelijk uw zieke moeder bedreigde toen u in maart 2022 uit Italië terugkeerde, er geen graten in ziet om uw moeder geheel alleen in jullie

woning te laten verblijven (CGVS p.5,10). Nochtans dacht u eerder ook aan haar lot toen u nog in Albanië verbleef (CGVS p.10). Wanneer u met het voorgaande geconfronteerd wordt, antwoordt u dat uw moeder tot ongeveer een maand geleden bij haar broer in Durrës verbleef en dat ze sindsdien terug in jullie huis in Pogradec woont (CGVS p.13). Volgens u kon ze niet langer bij haar broer blijven omdat iedereen zijn eigen familie en problemen heeft (CGVS p.13). U heeft haar ook niet in veiligheid ondergebracht of mee naar België genomen omdat ze schrik heeft, hartpatiënt is, en ze eind dit jaar toch naar uw broer in de Verenigde Staten zal gaan (CGVS p.13). Dat uw moeder en u het opportuun achten om nog tot eind dit jaar te wachten voor haar vertrek naar het buitenland en dat u intussen zeer beperkte inspanningen levert om uw problemen op te lossen doet sterk afbreuk aan de zwaarwichtigheid en actualiteit van deze vermeende problemen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u op 16 mei 2022 overigens nog dat uw moeder in Pogradec verbleef (Verklaring DVZ d.d. 16/05/2022 vraag 13A)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Vooreerst blijkt uit het voorgaande dat verzoeker kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over de verblijfplaats(en) van zijn moeder. Waar hij bij het CGVS, wanneer hij werd geconfronteerd met de bevreemdende vaststelling dat zijn moeder, hoewel deze ook uitdrukkelijk werd bedreigd, gewoon in de eigen woning bleef wonen, beweerde dat zijn moeder tot ongeveer een maand voor het persoonlijk onderhoud bij haar broer in Durrës zou hebben verbleven en slechts nadien terugkeerde naar de eigen woning (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13), dient immers te worden opgemerkt dat zulks manifest in strijd is met verzoekers verklaringen bij de DVZ. Aldaar gaf hij namelijk nog eenduidig aan dat zijn moeder in Pogradec woonde (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A). Ook bij het CGVS verklaarde verzoeker initieel overigens eenvoudigweg dat zijn moeder nog in Pogradec woonde (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5). Dat zijn moeder daadwerkelijk gedurende een hele tijd in Durrës zou hebben gewoond is dan ook niet geloofwaardig. Hoe dan ook is het, gelet op de dreiging geuit jegens verzoekers moeder, niet aannemelijk dat verzoeker, diens broer en diens moeder ervoor zou hebben geopteerd om verzoekers moeder terug te laten keren naar en nog lange tijd te verblijven in haar eigen woning in plaats van haar onmiddellijk in veiligheid te brengen of naar het buitenland te laten reizen. Indien de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees strookten met de waarheid, is het in het geheel niet aannemelijk dat zij het alle drie opportuun zouden hebben geacht om verzoekers moeder nog tot het einde van het jaar in haar eigen woning in Albanië te laten verblijven. Waar verzoeker ter verklaring van het voorgaande herhaalt dat zijn moeder schrik had en hartpatiënt was en waar hij beweert dat zij daardoor niet naar het buitenland kon reizen, dient verder te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Gezien dit haar er kennelijk niet van weerhield om, zoals verzoeker bij het CGVS beweerde, naar haar broer en weer terug naar haar eigen woning te reizen en gezien dit er klaarblijkelijk evenmin aan in de weg stond dat zij later dit jaar naar de VS zou reizen, kan niet worden ingezien waarom dit haar wel zou verhinderen om eerder haar land te verlaten. Dat dit zo zou zijn, wordt bovendien tegengesproken door verzoekers reactie op de vraag waarom zijn moeder niet sneller naar de VS kon. Wanneer verzoeker hierover werd ondervraagd, bleek hij namelijk niet te kunnen aangeven waarom dit niet sneller kon en gaf hij aan niet te weten waarom zijn broer niet eerder de nodige stappen zette om zijn moeder te laten overkomen naar de VS (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13). Dat verzoeker van dit gegeven niet op de hoogte bleek, doet op zich overigens eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Zo zijn problemen strookten met de werkelijkheid en zijn moeder aldus uitdrukkelijk werd bedreigd, is het namelijk niet aannemelijk dat verzoeker niet zou kunnen aangeven waarom zij niet eerder in veiligheid werd of kon worden gebracht.

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielrelaas ondermijnd door verzoekers verklaringen omtrent de klacht die een vriend van hem voor hem zou hebben ingediend in Albanië nadat hij in België toekwam. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker ter staving van het feit dat zijn vriend voor hem klacht zou zijn gaan indienen bij de Albanese politie niet het minste begin van bewijs bijbrengt. Daarenboven vertoonde verzoeker over deze beweerde klacht een dermate verregaande onwetendheid dat aan deze klacht geen geloof kan worden gehecht. Ondanks dat hij nog in contact stond met het thuisfront, wist verzoeker namelijk niet met wie zijn vriend bij de politie sprak. Ook wist hij niet wanneer deze vriend precies naar de politie ging. Bovendien verklaarde verzoeker initieel niet te weten of er al dan niet een officiële klacht werd geregistreerd. Wanneer er gevraagd werd of hij zich hierover dan niet informeerde, beweerde hij vervolgens plots dat zijn vriend geen klacht kon indienen. In dit kader bleek hij echter niet te weten om welke reden deze dit niet kon (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.11, 13-14). Dat verzoeker enerzijds de moeite zou hebben gedaan om een vriend van hem voor hem klacht te laten indienen bij de Albanese politie doch anderzijds vervolgens klaarblijkelijk niet de minste moeite deed om zich hierover te informeren, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen en doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde asielrelaas.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas en aan de in dit kader aangevoerde problemen met en vrees ten aanzien van X. en diens trawanten.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De twee digitale klachten bij de Albanese politie tonen slechts aan dat verzoeker per e-mail contact opnam met de Albanese politie en in dit kader een aantal summiere verklaringen aflegde. Nergens blijkt daarbij dat of op welke wijze deze eenzijdige beweringen van verzoeker op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht of zouden stroken met de werkelijkheid. Als dusdanig kunnen deze stukken bijgevolg hoegenaamd geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

De afdrukken van berichten tussen verzoeker en diens beweerde belagers kunnen hieraan evenmin afbreuk doen. Dergelijke afdrukken kunnen namelijk eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Bovendien kan niet worden nagegaan wie de personen zijn die werkelijk achter deze berichten zitten. Daarenboven kunnen dergelijke berichten eenvoudigweg in scène worden gezet en kunnen deze op aanvraag zijn verstuurd. Gezien deze berichten niet worden neergelegd in het kader en ter staving van een geloofwaardig relaas, kan dan ook niet worden aangenomen dat zij zouden zijn verstuurd in de door verzoeker geschetste omstandigheden.

Met betrekking tot de kopieën en de afdrukken van de geldoverschrijvingen, de vluchtinformatie, de foto's van verzoekers beweerde bedreigers, de identiteitskaart van N.S. en verzoekers vervalst paspoort, dient vooreerst te worden opgemerkt dat dergelijke kopieën en afdrukken makkelijk kunnen worden gemanipuleerd en derhalve geen bewijswaarde hebben. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat uit deze stukken slechts kan worden afgeleid dat verzoeker een aantal betalingen deed, beschikte over een vals paspoort, foto's heeft van de personen waarvan hij beweert dat deze hem zouden bedreigen en viseren en op 26 april 2022 en 28 april 2022 reisde onder een valse naam. Deze stukken bevatten echter geen gegevens die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen. Uit deze stukken kan dan ook hoegenaamd niet worden afgeleid dat het door verzoeker uiteengezette asielrelaas en de in dit kader door verzoeker aangevoerde problemen en vrees zouden overeenstemmen met de werkelijkheid.

De overige stukken en documenten kunnen, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, slechts verzoekers identiteit, nationaliteit, reisweg en rijvaardigheid aantonen. Als dusdanig kunnen ook deze stukken aldus geenszins afbreuk doen aan het voorgaande.

Gezien de voormelde vaststellingen te dezen ruimschoots volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas, kan kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, onder meer inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in verzoekers land van herkomst, op zich niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers asielmotieven, toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT